

Osnutek sporazuma o ustanovitvi Sodišča za evropske patente in patente Skupnosti ni združljiv s pravom Evropske unije

Svet Evropske unije je pripravil osnutek mednarodnega sporazuma, ki bi ga sklenile države članice, Evropska unija in tretje države, članice Evropske patentne konvencije¹, in katerega namen je ustanovitev sodišča, pristojnega za spore o evropskih patentih in prihodnjih patentih Skupnosti. Ta osnutek sporazuma je umeščen v splošnejši okvir uvedbe celovitega sistema za evropski patent in patent Skupnosti, ki bi ju izdal Evropski patentni urad. Čeprav je postopek za podelitev patenta trenutno le eden, se evropski patent deli na sveženj nacionalnih patentov, za vsakega od njih pa velja nacionalno pravo držav, ki jih je imetnik izbral. Nasprotno pa bi bil prihodnji patent Skupnosti enoten in samostojen in bi imel enake učinke v celotni Uniji. Lahko bi se podelil, prenesel, razglasil za neveljavnega ali prenehal veljati samo za to ozemlje.

Z osnutkom mednarodnega sporazuma se vzpostavlja Sodišče za evropske patente in patente Skupnosti, ki bi bilo sestavljeno iz sodišča prve stopnje, ki ima osrednji oddelek in lokalne oziroma regionalne oddelke, prizivnega sodišča in skupne sodne pisarne.

V teh okoliščinah je Svet Sodišče zaprosil za mnenje o združljivosti predvidenega sporazuma s pravom Unije.²

Sodišče najprej navaja, da je v skladu s tem sporazumom Sodišče za evropske patente in patente Skupnosti institucija, ki ni umeščena v institucionalni in sodni okvir Unije. Je organizacija z lastno pravno osebnostjo na podlagi mednarodnega prava. Osnutek sporazuma mu daje izključno pristojnost za veliko tožb, ki jih na področju patentov vlagajo posamezniki, predvsem tožb za dejanske ali zagrožene kršitve patentov, tožb za preklic patentov in nekaterih tožb zaradi škode ali za nadomestilo. Zato je **sodiščem držav članic** ta pristojnost odvzeta in torej **ohranijo le pristojnosti, ki ne spadajo med izključne pristojnosti Sodišča za evropske patente in patente Skupnosti**.

Sodišča dodaja, da mora to sodišče pri izvrševanju sodne funkcije razlagati in uporabljati pravo Unije. Sodišče je zvezi z mednarodnim sporazumom, ki predvideva ustanovitev sodišča, katerega naloga bi bila razlaga, med drugim, določb prava Unije, sicer res razsodilo, da tak sporazum načeloma ni nezdružljiv s pravom Unije. Prav tako meni, da mednarodni sporazum lahko vpliva na njegove pristojnosti, če so izpolnjeni temeljni pogoji za ohranitev njihovih značilnosti in če se torej ne posega v avtonomijo pravnega reda Unije. Vendar pa je drugače kot pri drugih mednarodnih sodnih sistemih, o katerih se je izreklo v preteklosti,³ naloga **Sodišča za evropske patente in patente Skupnosti, da razlaga in uporablja** ne le predvideni mednarodni sporazum, ampak tudi **določbe prava Unije**.

Poleg tega Sodišče ugotavlja, da bi se z **ustanovitvijo tega sodišča nacionalnim sodiščem odvzela možnost ali v nekaterih primerih celo obveznost, da Sodišču predlagajo sprejetje**

¹ Evropska patentna konvencija, podpisana 5. oktobra 1973 v Münchnu, je pogodba, h kateri je do danes pristopilo osemindeset držav, med njimi vse države članice Evropske unije (ne pa tudi Unija).

² V tem postopku je interveniralo 21 držav članic.

³ Mnenje 1/91 z dne 14. decembra 1991 in mnenje 1/00 z dne 18. aprila 2002.

predhodne odločbe na področju patentov, saj je z osnutkom sporazuma predviden postopek predhodnega odločanja, s katerim je možnost vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe pridržana Sodišču za evropske patente in patente Skupnosti in tako odvzeta nacionalnim sodiščem.

Sodišče opozarja, da je z obstoječim sistemom med nacionalnimi sodišči in Sodiščem vzpostavljeno neposredno sodelovanje, v okviru katerega nacionalna sodišča tesno sodelujejo pri pravilni uporabi in enotni razlagi prava Unije in pri varstvu pravic, ki jih ta pravni red daje posameznikom. Naloge, ki so dodeljene nacionalnim sodiščem in Sodišču, so torej nujne za ohranitev značilnosti prava Unije.

V zvezi s tem Sodišče opozarja na načelo, po katerem je država članica dolžna poravnati škodo, ki posameznikom nastane zaradi kršitev prava Unije, ki se lahko pripišejo državi članici, in to ne glede na to, kateri organ te države – tudi sodni – je kriv za neizpolnitev obveznosti. Poleg tega, če nacionalno sodišče krši pravo Unije, se zadeva lahko predloži Sodišču, da se ugotovi, da zadevna država članica ni izpolnila take obveznosti.

Vendar Sodišče navaja, da **odločitev Sodišča za evropske patente in patente Skupnosti, ki bi kršila pravo Unije, ne bi mogla biti predmet postopka zaradi neizpolnitve obveznosti in ne bi mogla povzročiti nikakršne odškodninske odgovornosti ene ali več držav članic.**

V teh okoliščinah Sodišče meni, da bi predvideni sporazum s tem, da mednarodnemu sodišču, ki je zunaj institucionalnega in sodnega okvira Unije, dodeli izključno pristojnost za reševanje veliko tožb, ki bi jih vložili posamezniki na področju patenta Skupnosti, ter za razlago in uporabo prava Unije na tem področju, sodiščem držav članic odvzel njihove pristojnosti glede razlage in uporabe prava Unije. Sporazum bi prav tako vplival na pristojnost Sodišča, da v okviru postopka predhodnega odločanja odgovori na vprašanja, ki bi jih postavila nacionalna sodišča. Tako bi **sporazum spremenil pristojnosti, ki so dane institucijam Unije in državam članicam in ki so nujne za ohranitev značilnosti prava Unije.**

Zato Sodišče ugotavlja, da **predvideni sporazum o vzpostavitvi Sodišča za evropske patente in patente Skupnosti ni združljiv z določbami prava Unije.**

OPOZORILO: Država članica, Evropski parlament, Svet ali Komisija lahko pridobijo mnenje Sodišča glede združljivosti predvidenega sporazuma s Pogodbama. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko predvideni sporazum začne veljati le, če se spremeni ali če se spremeni Pogodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) mnenja je objavljeno na spletnem mestu CURIA.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793